

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Divi Bambergenses S. Henricvs Imperator S. Kvnegvndis
Imperatrix S. Otho Episcopvs**

Gretser, Jacob

Ingolstadii, 1611

XIII. Quomodo suspectus sit apud Pirissam ciuitatem Ducis, & quid ibi
fecerit?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41527

*Quomodo susceptus sit apud Pirissam ci-
uitatem Ducis, & quidibi
fecerit.*

CAPUT XIII.

*Sefridus.**Festum Ethni-
cum.**Legatio ad in-
colas Piriss.**Cur Otho ad-
menerit.**Quis, & quan-
tum.**Tergiuersan-
tur Pirissenses.**Inflanti Legati.*

Nde ad castrum Ducis Pirissam vndeclima hora
dici propinquantes; ecce illic hominum ad qua-
tuor millia ex omni prouincia confluxisse, vte-
ramus eminus, conspeximus. Erat enim nescio
quis festus dies paganorum; quem lusu, luxu cantuque gens
vesana celebrans, vociferatione alta nos reddidit attonitos.
Non igitur vtile vel cautum nobis visum illa nocte in turbam
potu laetitiaque feruentrem nos insolitos hospites aduenire,
sed manentes, ubi fuimus, noctem illam insomnem duximus,
nec ignem in castris habere ausi, nec verbis apertioribus ad
inuicem loqui præsumentes.

Manè verò Episcopus Paulitium, & nuncios Vratislai ad
castrum mittit. At illi salutatis maioribus ex nomine Du-
cum, ab eis missum nunciant Episcopum, qui fidem & religio-
nen Christianam terræ illi debeat prædicare, atque sub co-
rundem auctoritate, mandant & suadent, ut dignè ac reueren-
ter suscepimus audiant; addentes, virum esse honorabilem,
domi diuitem, & nunc quoque in aliena terra suis opibus suf-
ficientem; nihil illum petere, nullius egere, pro illorum salu-
te aduenisse, non quæstus gratia: Memores sint fidei ac spon-
sionis suæ, memores diuinæ vltionis & recentis exterminij, ne
denuo iram Dei exasperarent, orbem vniuersum Christianis
legibus deditum, se solos vniuersitati resistere non posse.

At illi diu cunctabundi, & diuersas excusationes molien-
tes, indulgentiam temporis consilio petunt, non oportere di-
centes rem tam grandem subito aut inconsultè aggredi. Pau-
litius verò ac legati astu ea dici animaduertentes; Non, inqui-
unt, tempus est productiorū consilij, quod facturi essemus, facite citius. Ecce,
juxta est: serò ad vos intraturus erat Dominus Antistes: sed
quia

quia ludo & iocis occupatos animaduertit, distulit intrare, in campo figens tentoria. Sed vestrae hoc conuenit prudentia, ut non illum despectuina dilatione contristetis, ne forte & Domini Duce se dolcant super hoc iniuratos. Et est, inquiunt, tam prop̄? Quibus, ita esse, respondentibus; & omnia, inquiunt, consilia nostra ruptum eunt. Quomodo ergo rerum conuenientia postular, sic faciamus sponte & alacres, quod facturi sumus. Nam & altissimus Deus sua nos virtute circumuentos vndiq; trahere videtur. Declinare non possimus: sequamur ergo trahentem ad vitam, ne reluctantes bonitati eius, precipitemur in mortem. Dij nostri, sicut appetit, Dij non sunt: contra eum nos iuuare non possunt. Melius ergo est, ut relictis desertoribus, ad verum Deum, qui non deserit s̄perantes in se, ex toto transeamus.

Verū ubi eam sententiam tam bonam, tamq; salubrem diligenti retractatione probauerant, primò quidem apud se in conclavi, deinde verò cum Legatis & Paulitio ad plenum vigorem laxiori consilio firmauerant, cum eisdem ad populum egressi, qui, sicut ad festum confluxerat, cōtra morem, indispersus, Dei nutu, in loco manebat, nec in rus discelerat, luculentī sermonis dulcedine multo benevolentia captu, eos de hoc Verbo allocutis sunt. Sed quid multa? Mirum dictu, quam subito, quam facilē consensu omnis illa multitudine populi, auditis primatum verbis, in eandem fere conuenientiam inclinauerit. Et quia dici audiunt, Episcopum in proximo esse, facto ingēti clamore, vt aduocetur, rogant; quò illum videre queant & audire, antequam soluto cœtu singuli in loca sua discedant. Redeuntibus itaque Paulitio & Legatis, abierunt quidam de Castellanis cum eis ad Episcopum; qui obnixa veneratione ad se illum inuitarent salutatum ex parte nobilium, plebisque vniuersit̄, quiq; fidem facerent, sine omni periculo vel iniuriæ metu, eum adscendere posse: quin etiam in omnibus ei obedituros sc̄ ex animo.

Episcopus verò tam quieto successu rebus se promouentibus, gratias agens Deo, ad castrum se leuabat: sed ecce, ubi quadrigas, yehicula & Sagmarios nostros vītualia portantes, iumenta quoque & populum, qui nobiscum veniebat, eminus videre cœperunt, quasi apparatum belli suspicantes.

h 2 modi-

*Turbantur ob
Episcopi nu-
merosum co-
mitatum.
Sed mox pa-
centur.*

modicum turbati sunt. Re autem, sicut erat, rectè agnitâ, pa-
uore abiecto, in modum torrentis, omnis populus in occur-
sum nostrum effunditur ambiens & circundans, admirans &
contemplans, & nos & omnia nostra, usque ad hospitij locum
nos conducendo. Fuit autem ante introitum Castrî area
spatiosa, quam occupantes fiximus tentoria in eodem loco,
ipsis Barbaris mansuetè ac familiariter adiuuantibus, & in o-
mnibus se nobis opportunos exhibentibus.

De inceptione sermonis in eodem loco.

CAPVT XIV.

Sefridus.

*Oratio S. Otho-
nis ad Parisi-
ensem.*

*Omnes Chri-
stianam reli-
gionem ample-
ti volunt.*

Nterea verò Episcopus Pontificalibus indutus,
monente Paulitio & primatibus de loco editio-
ri populum cupientem ore alloquitur interpre-
tis ita dicens ; *Benedictio Domini super vos : Benedi-
ctivos à Domino : Benedicimus & gratias vobis referimus in nomine Do-
mini ; quia, grata & iucunda, & benigna susceptione nos resouisisti. Et
causa quidem aduentus nostri ad vos quæ sit, forte iam audisti, & iterum,
si dignamini, audire debetis, & diligentius attendere. De via longa veni-
mus : salus vestra, beatitudo vestra, gaudium vestrum, tantæ nobis viae cau-
sa fuit. Nam salui, leti, atq[ue] beati eritis eternaliter, si creatorem vestrum
agnoscere, & illi soli seruire vultis.*

Hæc & his similia, quæ inscrere studio breuitatis omitto,
populo rudi simpliciter euangelizante Pontifice, omnis illa
multitudo quasi unus homo fidei sanctæ concordantes illius
doctrinæ se commiserunt. At ille cum Clericis & Sacerdoti-
bus septem diebus eos catechizans, & de omnibus, quæ Chri-
stianæ religioni conueniebant, diligentissimè instruens, indi-
cato trium dierum ieiunio, iussit, ut corpora sua balneis mun-
darent, lotis albisque induiti vestibus mundo corde &
corpo mundoque habitu ad sanctum ba-
ptisma concurrerent.

De